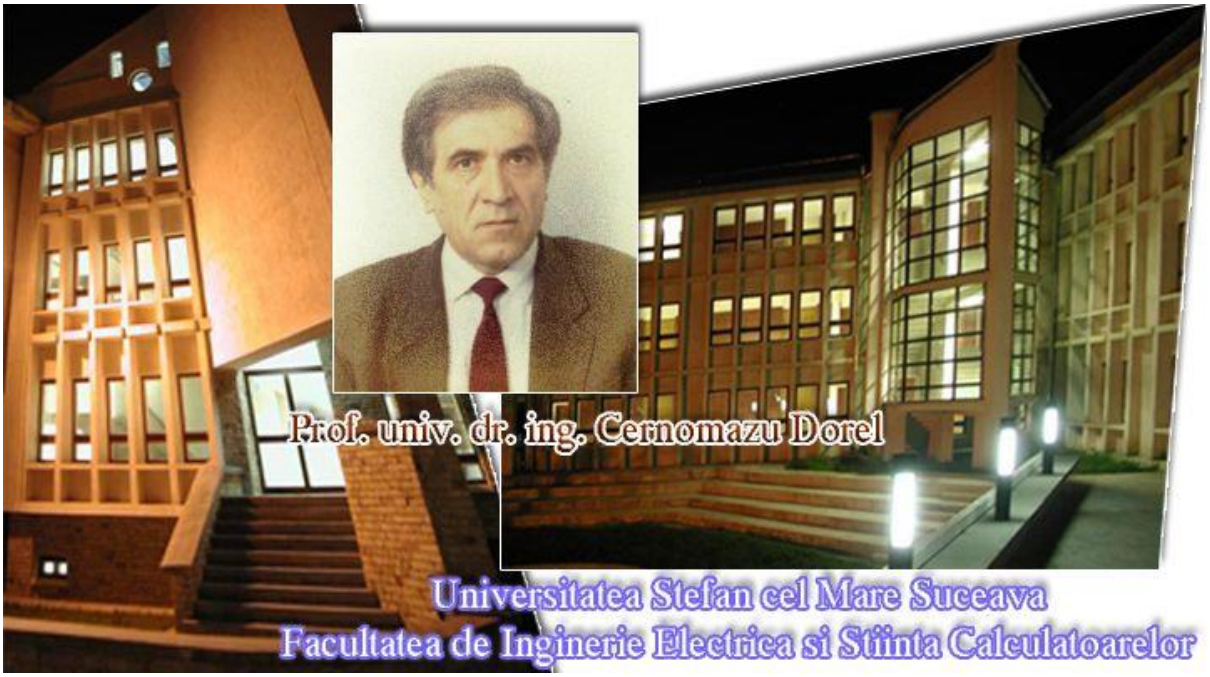
Prezentăm câteva amintiri scrise de Profesorul Cernomazu în 2008
(sursa http://www.cernomazu.ro)

Şcoala primară şi gimnaziul le-am urmat în satul natal, între anii 1954 şi 1961, o perioadă cenuşie în viaţa mea, fără amintiri şi fară prea multe bucurii datorită mediului ostil în care am trăit eu şi familia mea.

În anul 1961 am devenit elev al liceului teoretic (şcoala medie) din cadrul Complexului Şcolar din Bîrlad, una dintre cele mai moderne şi mai mari unităţi de învăţământ din acea vreme. A urmat o perioadă plină de romantism, poate cea mai frumoasă din întraga mea existenţă, când, graţie profesorilor şi colegilor, am făcut un salt spiritual uriaş. Îmi amintesc ce satisfacţie imensă am trăit la prima mea "invenţie" concepută, în clasa a X-a şi care s-a dovedit a fi fost gândită şi experimentată , încă din 1865, de fizicianul Bourbouze. La acestea adaug amintirile legate de prieteni adevăraţi, de primele reuniuni dansante şi de prima şi cea mai frumoasă poveste de dragoste.

Amintirile sunt legate în primul rând de profesorii mei pe care continui să-i privesc cu aceeaşi admiraţie şi cu acelaşi respect ca odinioară: prof. Mihai BRĂTIANU, prof. Gheorghe Chicu, prof. Iulian ARHIRE, prof. Niculina DIMA, prof. Paraschiva MELINTE, prof. Alexandru LIGOR, prof. Ioan BUDESCU, prof. Ecaterina MĂRGINEANU, prof. Maria CÂNEPĂ.

Îmi amintesc cu emoţie de colegele mele de clasă: BOTEZATU Varvara, HOŢOI Elena, PĂUN Mărioara, PAVEL Zânica, CHIRIAC Mariana, MĂZĂREANU Geta, BĂDĂRĂU Viorica şi de colegii mei MOCANU Victor, ROESCU Florin, SCÂNTEIE Ion, DIACONU Gheorghe, CHIROŞCĂ Gheorghe, SECĂREANU Ştefan, FILIP Stelian, STĂCESCU Florin, ŞERBAN Gheorghe, MUNTEANU Gheorghe, NĂSTASE Dumitru, DURCHI Jean, CHIRU Cornel.

Sunt fericit că în anii aceia am cunoscut prieteni de o rară nobleţe sufletească pe care nu i-am uitat : GĂLĂŢEANU Rodica, BOLF Cornelia, DANILATOS Gabriela, HULPAN Viorica, SIMION Cornelia Diana, HOLBAN Dumitru, MOCANU Victor, ROESCU Florin.

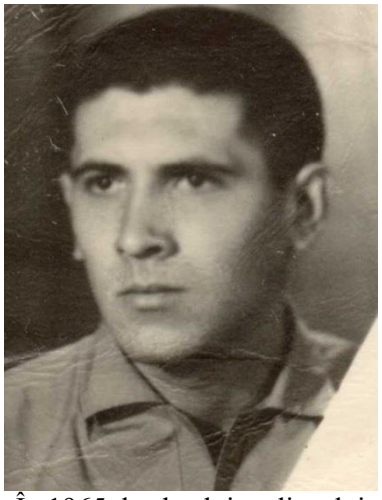
Clasa a IX-a E în 1963

Elev al Complexului Şcolar Bîrlad, cu numărul matricol 1030

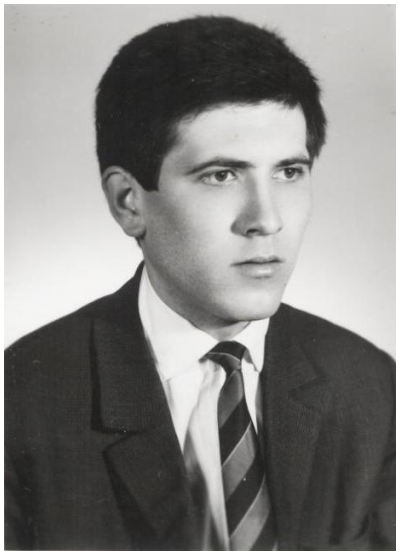

Doi colegi, Secăreanu Ştefan şi Chiroşcă Gheorghe(zis Burghezul), iunie1963

În 1965, la absolvirea liceului

În perioada 1965-1970 am urmat cursurile Facultăţii de Electrotehnică a Institutului Politehnic Iaşi. A reprezentat perioada cea mai bogată în acumulări şi desigur, în amintiri. Începând cu Dragomir HURMUZESCU, domeniul electrotehnicii a atras şi a format numeroase personalitaţi ale comunităţii academice din România. Îmi amintesc cu emoţie, cu admiraţie şi cu deosebit respect numele acelora care au fost: Prof. univ. dr. ing. Cezar PARTENI – ANTONI, Prof. univ. dr. ing. Mircea VOLANSCHI, Prof. univ. ing. Simion OPRIŞOR, Prof. univ. dr. doc ing. Neculai BOŢAN, Prof. univ. dr. doc. ing. Gheorghe VASILIU, Prof. univ. dr. doc. Alexandru CLIMESCU, Prof. univ. dr. doc. Emil LUCA, Prof. univ. dr. ing. Dumitru BĂRBULESCU, Prof. univ. dr. ing. Mihai ANTONIU, Prof. univ. dr. ing. Constantin HUIU, Prof. univ. dr. ing. Nina POEATĂ, Prof. univ. dr. ing. Alexandru POEATĂ, Prof. univ. dr. ing Traian GIOSAN, Conf. univ. ing. Aurel POPOVICI, Conf. univ. dr. ing. Emil HANGANU, Conf. univ. dr. ing. Camelia ANDRONE, Şef lucrări ing. Grigore TAŞCĂ şi care, după o neîduplecată lege a vieţii, au trecut acolo unde doar faptele şi buna aducere aminte îi mai păstrează în inimile noastre.

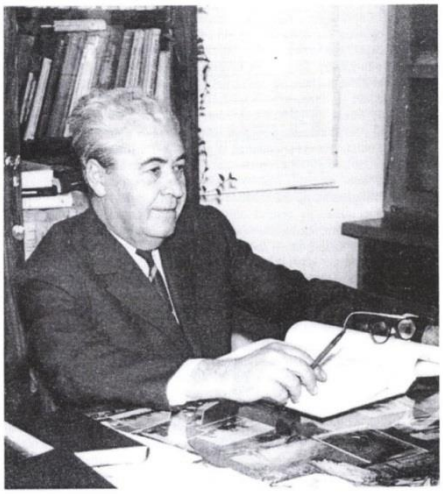

Student în anul II la Facultatea de Electrotehnică din Iaşi

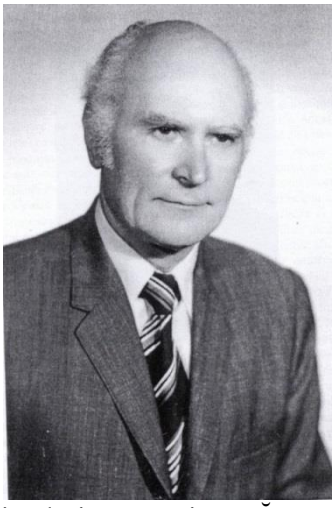
Mă gândesc cu recunoştinţă la cei care continuă să reprezinte modele în viaţa şi în profesiune : Prof. univ. dr. ing Hugo ROSMAN, Prof. univ. dr. ing. Petru LEONTE, Prof. univ. dr. ing. Alecsandru SIMION, Conf univ. ing. Ioan FILIPIUC, Prof. univ. dr. ing. Lorin CANTEMIR, Prof. univ. dr. ing. Mihai CREŢU, Prof. univ. dr. ing Nicolae GAVRILAŞ, Prof. univ. dr. ing. Corneliu HUŢANU, Prof. univ. dr. ing Eugen BALABAN, Prof. univ. dr. ing. Cornelia BOTEZ, Prof. univ. dr. ing. Rodica OLAH, Prof. univ. dr. ing. Iosif OLAH.

În ceea ce priveşte pregătirea ştiinţifică, admiterea mea la doctorat, în 1981, cât şi evoluţia ştiinţifică după terminarea facultăţii, personalitatea profesorului N.V. BOŢAN a avut un rol determinant. Într-una din prelegerile sale, Profesorul, ne-a vorbit cu deosebită căldură şi convingere de algebra elementelor trivalente şi de lagrangienele de variabilă trivalentă. Aceste prime noţiuni aveau să-mi aprindă imaginaţia şi să-mi stimuleze interesul pentru un domeniu teoretic fascinant. Câţiva ani mai târziu, prelegerea evocată anterior avea să

constituie punctul de plecare al **teoriei variabilei " p"** şi al **convertoarelor de variabilă trivalentă** prezentate în ultimul capitol al tezei mele de doctorat.

Prof. univ.dr. doc. ing. Neculai BOŢAN
Figură luminoasă de savant, o adevărată legendă a lumii academice din România

Prof. univ. dr. ing. Dumitru BĂRBULESCU
Decan al Facultăţii de Electrotehnică în perioada studenţiei mele

Prof. univ. dr. ing. Alecsandru SIMION,
o personalitate în domeniul maşinilor electrice şi nu numai

În anul susţinerii tezei mele de doctorat

Ascensiunea mea în comunitatea academică o datorez domnului Prof. univ. dr. ing. Alecsandru SIMION, sub conducerea căruia am finalizat teza de doctorat. Dând dovadă de o remarcabilă capacitate de analiză şi sinteză, coroborată cu o vastă experienţă şi o profundă cunoaştere a domeniului maşinilor electrice, m-a ajutat să abordez o temă de cercetare care părea să aibă, la început, multe capcane. Sperând să nu-l dezamăgesc şi să port cu demnitate *povara recunoştinţei*, îi mulţumesc pentru atenţia, generozitatea, tactul şi omenia pe care le-a manifestat pe tot parcursul elaborării tezei.

Absolvent al Facultăţii de Electrotehnică (1970)

Închei şirul amintirilor din perioada studenţiei evocând figura luminoasă a Profesorului Traian GIOSAN. Reprezintă, pentru mine, cadrul diadactic strălucit care m-a determinat să respect, să admir şi apoi să aprofundez domeniul algebrei matriciale. Disciplina susţinută de domnia sa şi intitulată: *centrale şi reţele electrice* reprezenta, în fapt, un curs deghizat de *teoria stabilităţii sistemelor.* La ultima prelegere, Profesorul ne-a vorbit, cu deosebită căldură, de una din contribuţiile domniei sale: *matricea GIOSAN –BÎRLĂDEANU.* Peste ani, descoperind o matrice cu caracter particular, am fost tentat s-o numesc *matricea CERNOMAZU* dar, apreciind corect diferenţa dintre marele meu profesor şi persoana mea, a denumit-o, simplu, *modelul matematic al indicelui orar.*

Şcoala Militară de Ofiţeri de Rezervă (septembrie 1970-martie1971)

prima zi

ultima zi

REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

MINISTERUL FORTELOR ARMATE

Unitatea 01831-BOTENI

CERTIFICAT DE RAȚIONALIZATOR

Nr. 2

Pentru raționalizarea cu titlul: SISTEM DE AVERTIZARE A CORPULUI DE GARDA DE CATRE SENTINELELE DIN POESTURI.

Raționalizarea a fost înregistrată la data de 28 decembrie 1970

Autorii raționalizării sînt: Căpitan ing. DANACICA STELIAN, elev serg. CERNOMAZU DOREL, elev serg. PARFENIE ARCADIE, elev serg. SENDREA GH.

Prezentul certificat de raționalizator se acordă în baza art. 37 din Decretul Nr. 884/967.

Data eliberării 10 febr. 1971

DIRECTOR,

Prima realizare în domeniul creaţiei tehnice

Am absolvit Facultatea de Electrotehnică, la Iaşi, în anul 1970. La repartiţie am optat pentru IRE Bacău – Uzina de Reparat Transformatoare si Aparataj Electric Roman. Eram atât de nerăbdător să-mi încep activitatea de inginer, încât m-am prezentat la post cu 15 zile înainte de termen. M-am întors acasă, dezamăgit, deoarece fusesem sfătuit să revin peste doua săptămâni; abia peste câţiva ani aveam să înţeleg semnificaţia generoasă a acestui sfat.

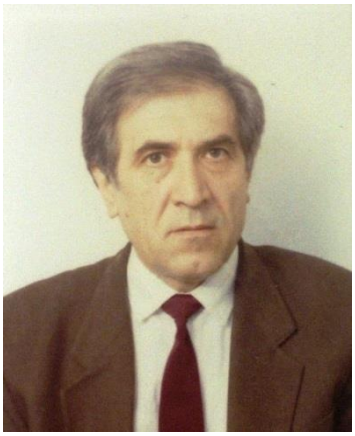
Astăzi, analizându-mi cu luciditate viaţa, constat că au trecut deja 37 de ani şi că mă apropii de momentul când fiecare dintre noi trage linia şi stabileşte suma faptelor. Ca într-un film cu derulare rapidă îmi apar în memorie: prima zi de activitate, prima problemă tehnico-profesională, prima invenţie etc.etc. şi... trăiesc senzaţia că cineva mi-a furat tinereţea.

Prima implicare în calitate de inginer la Uzina de Reparat Transformatoare şi Aparataj Electric Roman: reparaţia unui transformator GANZ, de mare putere (1971)

La prima invenţie (în 1972)

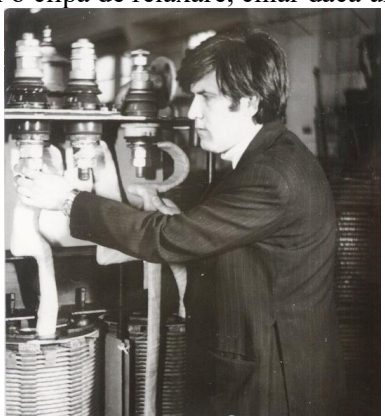

După 230 de invenţii (în 2007)

Nu regret opţiunea mea, la repartiţia absolvenţilor. O apreciez drept o mare şansă, pe care m-am străduit s-o valorific, neuitând că *nu există vânt favorabil decât pentru cel care ştie în ce direcţie să se îndrepte.*

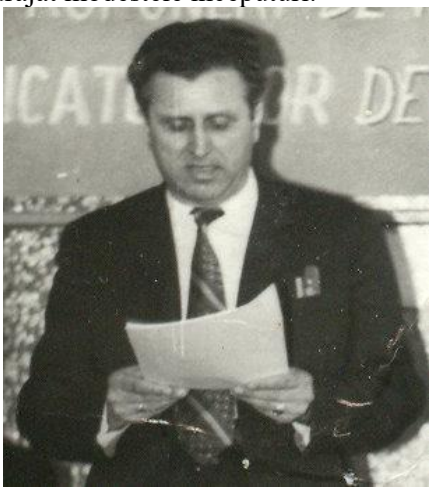
Atunci, în 1970, am fost acceptat într-un colectiv extrem de bine pregătit profesional, cu un accentuat simţ al datoriei şi al lucrului bine făcut, cu mulţi oameni de calitate, care m-au ajutat să-mi formez o imagine clară asupra a ceea ce înseamnă *responsabilitate* şi care mi-au dat primele repere şi primele certitudini în profesiunea de inginer. Anii aceştia mi-au marcat puternic viaţa şi modul de a fi.

Primul moment important a intervenit când am înţeles că nu te poţi înălţa în faţa oamenilor decât ocrotind ceea ce este drept, cinstit şi uman, că mai presus de toate trebuie **să fii şi să rămâi OM.** Al doilea moment, cheie, în devenirea mea de mai târziu, a apărut când am înţeles că orele vieţii trebuiesc trăite cu intensitate. Din acea clipă, viaţa mea a devenit o continuă alergare printre idealuri, năzuinţe, înfăptuiri şi deziluzii, în care, un adevăr dur, nu mi-am putut permite nici o clipă de relaxare, chiar dacă uneori am dorit-o.

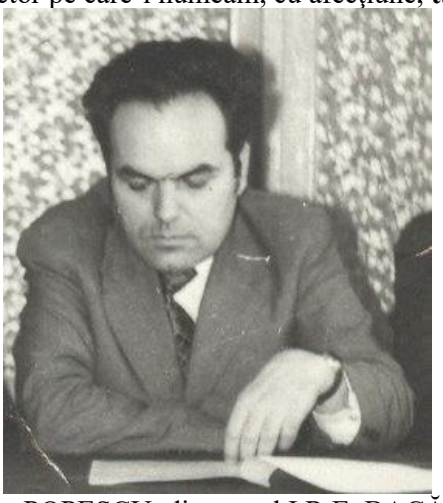
În perioada de început a studiului privind cauzele defectării transformatoarelor de mare putere

De-a lungul timpului m-am străduit să înfăptuiesc obiectivele la care am visat în tinereţe şi adolescenţă. Cele mai multe dintre realizări le datorez şansei de a mă fi aflat printre oameni cu suflet mare şi generos care mi-au ocrotit primii paşi şi mi-au încurajat modestele începuturi.

Inginerul Gh. MICHIU, directorul Uzinei de Reparat Transformatoare şi Aparataj Electric Roman în perioada 1976-1990

Amintirile cele mai dragi sunt legate de imaginea inginerului **Gheorghe MICHIU**, fondatorul şi primul director al Uzinei de Reparat Transformatoare şi Aparataj Electric Roman. Remarcabil prin inteligenţă, competenţă profesională şi talent organizatoric, directorul **Gheorghe MICHIU** a devenit în scurt timp, una dintre personalitaţile proeminente ale fostului Minister al Energiei Electrice. Şi astăzi, după, aproape 18 ani de la retragerea domniei sale la pensie, foştii colaboratori continuă să amintească cu multă admiraţie şi respect numele său. Mi-a îndrumat şi ocrotit cu multă atenţie şi tact primii paşi în profesiunea de inginer. Reuşita multora dintre invenţiile mele o datorez sprijinului material si moral acordat cu multă generozitate şi înţelegere de bunul şi extraordinarul nostru director pe care-l numeam, cu afecţiune, **tata MICHIU.**

Inginerul Dumitru POPESCU, directorul I.R.E. BACĂU până în 1976,
devenit ulterior, ministru adjunct la Ministerul Energiei Electrice,
vicepreşedinte la CSP iar, după 1989, ministru la Ministerul Industriilor.

Tot atât de tulburătoare şi de neşters sunt amintirile legate de personalitatea inginerului **Dumitru Popescu**, directorul IRE Bacău în perioada 1963-1976, devenit una dintre personalităţile de prim rang ale vieţii, economice, sociale şi politice din România. Ascensiunea mea în consiliul de conducere al Ministerului Energiei Electrice nu ar fi fost posibilă fără sprijinul moral al domniei sale. Spirit luminat, cu o inteligenţă sclipitoare şi cu o capacitate de analiză si sinteză ieşite din comun, de o ţinută etică impecabilă, domnia sa a fost pentru mine şi pentru mulţi alţii, mai presus de toate, un model. Într-o lume plină de egoism, în care totul se vinde şi se cumpără, **OMUL Dumitru POPESCU** a reprezentat şi continuă să reprezinte un simbol şi o speranţă pentru cei care mai cred în dreptate, cinste, generozitate şi spirit de sacrificiu.

Dr. ing. Ştefan GROSU

Un loc privelegiat în noianul amintirilor care mă copleşesc îl ocupă, fără îndoială, imaginea savantului Ştefan GROSU. Inginer talentat, înzestrat cu o bogată cultură tehnică şi umanistă, cu un remarcabil spirit creator, Ştefan GROSU s-a evidenţiat ca un strălucit constructor de maşini electrice şi transformatoare, din nefericire, dispărut mult prea devreme şi fără ca activitate sa să fi fost apreciată în măsura pe care o merita. Autor a peste 200 de invenţii, distins cu premiul Traian Vuia al Academiei Române, medaliat cu aur la numeroase târguri şi saloane internaţionale de invenţii, inginerul Ştefan GROSU a devenit o minunată legendă, capabilă să stimuleze, peste ani, spiritul creator al tinerilor specialişti. Ştefan GROSU reprezintă omul care prin

realizările şi experinţa sa, mi-a luminat începuturile în profesiunea de inginer şi mi-a stimulat curajul şi siguranţa care îmi erau atâta de necesare pentru a trece la acţiune, la concretizare, experimentare, optimizare şi implementare. Primele mele cercetări, în domeniul microtransformatoarelor de sudare, au fost inspirate de realizările în domeniu ale marelui inventator. Fie ca blândeţea, sufletul lui mare şi faptele bune să-l facă mai fericit, dincolo, decât a fost în lumea noastră.

Din anul 1990 sunt cadru didactic la Facultatea de Inginerie Electrică şi Ştiinţa Calculatoarelor a Universităţii „ Ştefan cel Mare” din Suceava. În timpul care a urmat am parcurs drumul de la şef de lucrări la profesor universitar şi conducător de doctorat. A fost perioada în care, figurat vorbind, am ars ca o flacără. Câţiva dintre studenţii mei lucrează, deja, în domeniul în care mi-am început activitatea ca inginer şi mă bucur că printre cei care au contribuit la pregătirea lor mă număr şi eu. Uneori mă gândesc la minunata poezie a lui Blaga, *Mirabila sămânţă* şi găsesc că viaţa mea nu s-a scurs în zadar.